

จุฬาสารตีพิมพ์เก่า
ชุดม
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ดร.อรัญ ธรรมโน
จาริกลานโพธิ์

**ความเจริญวัยเติบโตทางด้านความ
คิดทางการเมือง ศิษย์เก่าเล่าเรื่อง**

ต้อนรับ “สุโธม”

สวัสดีค่ะ

เพลงแปดเดียวก็ผ่านพ้นครึ่งปี 2553 แล้ว เข็มนาฬิกาช่างหมุนเร็วเหลือเกิน ช่วงนี้ก็ย่างเข้าฤดูฝนแล้ว อย่างไรก็ตามสำหรับนักศึกษาเก่า สนิพินทร์ ๑ ก็ขอให้ศิษย์เก่าทุก ๆ ท่านรักษาสุขภาพด้วยนะค่ะ เพื่อจะได้ไปร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่สำนักงานจัดขึ้น

จุลสาร “สุโธม” ฉบับนี้ก็เป็นฉบับที่ 5 แล้ว ซึ่งมีการออกบ้างบ้าง ด้วยคิดขัดทางเทคนิคบางประการ ก็ต้องขอยกยมาในโอกาสนี้ด้วย สำหรับเนื้อหาในฉบับนี้ก็คงครอบคลุมถึงศิษย์เก่า นักศึกษาปัจจุบัน และมหาวิทยาลัยเช่นเคย แต่ฉบับนี้มีความพิเศษตรงที่ทีมงานได้มีโอกาสไปสัมภาษณ์กับนักศึกษาของกองทุนทำบุญวันเกิดกับธรรมศาสตร์อย่างใกล้ชิด และได้มีส่วนช่วยเหลือสะท้อนความรู้สึก พร้อมนำคำกล่าวของน้อง ๆ ที่มีทั้งพี่ ๆ ศิษย์เก่า และผู้มีจิตศรัทธาที่ได้อธิบายใจให้กองทุนฯ ซึ่งมีส่วนช่วยอย่างมากในการเติมเต็มโอกาสทางการศึกษาและอนาคตที่ดีให้กับน้อง ๆ ให้ได้รับการสนับสนุนและคราวนี้องกระแสนอโลกที่เพิ่งผ่านไปหมาด ๆ สักนิดหนึ่ง ซึ่งท่านจะให้เราพอแลกเปลี่ยน หรือจะเป็นเมืองหลินปิงที่แสนน่ารักช่วยก็ได้นะค่ะ ไม่นึกว่าผิดกติกาแต่อย่างใดสำหรับการรวมสนุกสนานท้ายเล่ม และประการสำคัญ คือ การนำเสนอกิจกรรมดี ๆ เพื่อเชิญชวนลูกแม่โดมร่วมกิจกรรมที่ได้ถึงและเป็นประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำนโยบายเพื่อสังคมและส่วนรวม ซึ่งเป็นอุดมการณ์สืบเนื่องของพวกเราชาวธรรมศาสตร์ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการตอบรับที่ดีจากท่าน

ท้ายสุดนี้ทีมงานต้องขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง สำหรับคำแนะนำจากศิษย์เก่าที่กรุณาให้เกียรติแนะนำมา และขออนุญาตปรับปรุงแก้ไข โดยจะพยายามพัฒนาจุลสารให้ครอบคลุม เนื้อหา สาระได้ตรงใจผู้อ่าน เพื่อส่วนหนึ่งจุลสารเล็ก ๆ ฉบับนี้จะได้มีแฟนคลับกับเขาบ้าง และถ้าท่านได้มีข้อคิดหรือกิจกรรมดี ๆ ที่อยากให้ทางสำนักงานจัด ขอเชิญส่งข้อคิดของท่านไปที่ www.alumni.tu.ac.th หรือทางอื่นตามที่ท่านสะดวก

ฐิติเม ณ เสิศศิริสาคร
บรรณาธิการ

ฉบับเดือน กรกฎาคม ๒๕๕๓

คณะที่ปรึกษา

- รศ. อุพา ทานจนกุล
- รศ. ประยอม โฉมวันวิวัฒน์
- รศ. วิทยา ดำรงรุ่งกุล
- พศ. ชูสิทธิ์ เกษโกวิท
- นางสาว สิริลักษณ์ จันทร์วงศ์
- นาย วรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา
- นาย มนตรี จูรีโนโก

คณะทำงาน

- นางสาว อังธราพร กนกพิสมัย
- นางสาว จูติมน เลิศศิริสาคร
- นางสาว เขมกานต์ สิกธอำไพ
- นางสาว องค์กร สหชัยรุ่งเรือง
- นางสาว สายฝน แซ่พูน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย “สู่โตม”

สำนักงานศิษย์เก่าสัมพันธ์ มร.

สถานที่ติดต่อ

เลขที่ 2 ก.พระจันทร์
แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร
กรุงเทพฯ 10200
Tel: 0-2613-2044, 0-2623-5540
Fax: 0-2613-2043
Website: www.alumnioff.tu.ac.th
Email: tualumnioff@gmail.com

บทบรรณาธิการ

- ต้อนรับ “สู่โตม” 1
- จาริกลานโพธิ์ 3
- ดร.อรัญ ธรรมโน

จากน้องถึงพี่

- บทสัมภาษณ์จากนักเรียนทุน 8
- ศิษย์เก่าเล่าเรื่อง 14
- ความจริงวัยเติบโตทางด้านความคิดทางการเมือง
- चुบชิว 18
- ศิษย์เก่าสัมพันธ์ 19
- สนุกสนานท้ายเล่ม 21

“ โดม เจ้าพระยา ท่าพระจันทร์ ”
“ ถ้าขาดโดม เจ้าพระยา ท่าพระจันทร์
ก็ขาดสัญลักษณ์พีทักย์ธรรม ”

ดร.อรัญ ธรรมโน

เหตุผลที่เลือกเข้าศึกษาในคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เล่มานึกว่าการเลือกเข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีส่วนช่วยสนับสนุนให้ท่านประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานหรือไม่ อย่างไร?

ผมเลือกเข้าเรียนที่ธรรมศาสตร์ด้วยเหตุผลสำคัญ 2 - 3 ประการ ประการแรก ธรรมศาสตร์ เป็นมหาวิทยาลัยเปิดเป็นตลาดวิชา เป็นที่พึ่งสำหรับทุกคนที่ต้องการแสวงหาความรู้ ประการสอง การเรียนที่ธรรมศาสตร์ทำให้ผมทำงานไปด้วยได้ (ซึ่งผมจำเป็นต้องทำ) และเรียนไปด้วย ประการสาม ค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าสมัครสอบก็ไม่แพง (ทำงานเป็นเสมียนก็มีเงินพอเรียนได้)

สมัยนั้นนักศึกษาสามารถเลือกเรียน 2 คณะได้ ผมจึงเลือกเรียนคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีและคณะเศรษฐศาสตร์ ที่เลือกเรียนคณะพาณิชยศาสตร์ เพราะวิชาชีพบัญชีเป็นวิชาชีพเรียนจบไปมีงานทำแน่นอน และกำลังเป็นที่ต้องการของวงการธุรกิจ และแม้แต่หน่วยราชการที่ต้องการ ที่เลือกเรียนคณะเศรษฐศาสตร์ เพราะเห็นเป็นวิชาใหม่ในประเทศไทย ขณะเลือกก็ไม่ได้รู้ด้วยซ้ำไปว่า

จบแล้วจะออกไปทำอะไรบ้าง

แต่ด้วยจังหวะและกติกาก่อนหน้า ทำให้ได้ปริญญาเศรษฐศาสตร์บัณฑิตก่อน จึงไม่ได้พยายามเรียนจนได้ปริญญาตรีทางพาณิชย และประกาศนียบัตรทางการบัญชี ทั้งๆ ที่เรียนไปแล้วได้เกินครึ่งทาง ทั้งสองด้าน

การเดินทางเข้าสู่รั้วโดมเมื่อเดือนพฤษภาคม 2495 ต้องนับเป็นการตัดสินใจที่ดีที่สุดในชีวิต ทำให้สามารถได้มีชีวิตการทำงาน และมีชีวิตส่วนตัวที่ต้องยอมรับว่าประสบความสำเร็จเกินกว่าที่เคยใฝ่ฝันไว้

ในความทรงจำเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อครั้งยังเป็นนักศึกษาระดับมัธยมศึกษา รู้สึกประทับใจ และเมื่อเอ่ยถึงธรรมศาสตร์จะคิดถึงอะไร (หมายถึงเรื่องที่สามารถเล่าได้ทุกครั้งที่พูดถึงธรรมศาสตร์ ในช่วงเวลาที่ศึกษาอยู่ เช่น เรื่องที่ต้องพูดถึงเกือบทุกเรื่องเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อนๆ อาจารย์ หรือวิชาไหนของคณะ เป็นต้น

เข้ามาเรียนธรรมศาสตร์เมื่อ พ.ศ. 2495
จะตื่นเต้นกับสภานักที่และวลีสั้นๆ

“โดม เจ้าพระยา ท่าพระจันทร์”

“ถ้าขาดโดม เจ้าพระยา ท่าพระจันทร์ ก็ขาดสัญลักษณ์พีทักษ์ธรรม”

พวกเราตื่นตัวและเข้าใจกันว่า เราชาวธรรมศาสตร์
มาแสวงหาความรู้ไม่ใช่เพียงเพื่อตัวเอง เรามามีส่วนในการสร้าง
ความเป็นประชาธิปไตย มาต่อต้านระบบเผด็จการ มาช่วยขจัด
ความเหลื่อมล้ำต่ำสูงในสังคม

พวกเรามีความรู้สึกและมีความเชื่อกันว่าธรรมศาสตร์
เป็นสถาบันที่ตระหนักเรื่องการเมืองมากกว่าใคร มีหน้าที่ต่อสู้ทาง
การเมืองกระตุณคนทั่วๆ ไปได้เข้าใจเรื่องการเมือง

การถูกตัดชื่อ “และการเมือง” ออกไปจากชื่อดังเดิม
ของมหาวิทยาลัย ยิ่งทำให้เรามีความมั่นใจและมั่นคงในอุดมการณ์มากขึ้น

แม้กระทั่งปัจจุบัน พวกเราใน “ชมรมเพื่อนโดม”
(ซึ่งส่วนใหญ่ก็มีอายุถึง 75 ปีกันแล้ว) เมื่อผมก็ก็ยังคงมีความคิด
ที่จะต่อสู้เพื่อความถูกต้องในสังคม และยังคงภาคภูมิใจกับสิ่งที่เรา
เคยทำร่วมกันสมัยเรียนธรรมศาสตร์เมื่อกว่า 50 ปีก่อน

ท่านคิดว่า ธรรมศาสตร์ได้ทำอะไรกับท่าน

ธรรมศาสตร์ได้ให้ผมหลายสิ่งหลายอย่างตั้งแต่
ผมเข้าเรียนในธรรมศาสตร์ ผมเรียนจบมาแล้ว ทำงานจนเกษียณ

อายุราชการมา 15 ปีแล้ว ธรรมศาสตร์ก็ยังไม่ให้และพร้อมที่จะให้
แก่ผมและนักศึกษาเก่าของธรรมศาสตร์เสมอ

ธรรมศาสตร์ได้ให้ความรู้และให้ปริญญาเศรษฐศาสตร
บัณฑิต ทำให้ผมมีปริญญามากขึ้น คิดเป็น มีความเป็นคนมากขึ้น
สอนให้ผมรู้จักสามัคคี ทำงานร่วมกันเพื่อชีวิตและสังคมที่ดีขึ้นพร้อม
ที่จะต่อสู้เพื่อความถูกต้องในสังคม

ผมจบออกมาแล้ว ธรรมศาสตร์ก็ได้ให้การยอมรับให้
กำลังใจแก่ผมเสมอมาตามควรแก่เวลาให้ออกาสพมทำงานรับใช้
ธรรมศาสตร์ในหน้าที่ต่างๆ ได้ให้ปริญญาเศรษฐศาสตรคุณวุฒิปดกิต
ดุษฎี “เข็มเกียรติยศ” แก่ผมในโอกาสวันสถาปนามหาวิทยาลัย
ครบ 70 ปี ได้ให้ความอบอุ่น เมื่อผมเข้ามาในธรรมศาสตร์ไม่ว่า
จะเป็น “ท่าพระจันทร์” หรือ “รังสิต” ธรรมศาสตร์มีบุญคุณ
อันใหญ่หลวงสำหรับผม

ท่านมีความประทับใจอะไรเป็นพิเศษ ก่อน และ หลัง เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ยากที่จะกล่าวว่าคุณมีความประทับใจอะไรเป็นพิเศษ
เกี่ยวกับธรรมศาสตร์ ก่อนและหลังเข้าศึกษา ในช่วงความ
สัมพันธ์ระหว่างผมกับธรรมศาสตร์ที่มีมายาวนานกว่า 58 ปี
ผมประทับใจในแทบทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นจิตวิญญาณของ
ธรรมศาสตร์ ผมซาบซึ้งกับคำกล่าวที่ว่า “**ธรรมศาสตร์**

สอนให้เรารักประชาชน” แต่ก็กังวลใจอยู่บ้างเหมือนกันว่า พวกเราชาวธรรมศาสตร์ทุกคนรู้จักประชาชนอย่างจริงจังและจริงใจเหมือนที่ธรรมศาสตร์ต้องการหรือไม่

ช่วงชีวิตใดที่ท่านคิดว่าผ่านมาอย่างเหน็ดเหนื่อย และช่วงใดที่สนุกที่สุดในแต่ละช่วงได้สอนหรือให้ข้อคิดอะไรกับท่านบ้าง

ผมเห็นว่าชีวิตการเป็นนักศึกษาเป็นช่วงชีวิตที่สนุก ตื่นเต้นและให้ความหวังมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นนักศึกษาที่ธรรมศาสตร์ ระหว่าง พ.ศ. 2495 – 2499 ซึ่งเราต้องเผชิญปัญหาการเมืองจากภายนอกและภายในมหาวิทยาลัยเราเอง ช่วงชีวิตเป็นนักศึกษาเป็นช่วงที่เรายังมีอายุยังน้อย ยังมีพลัง มีความหวัง มีความทะเยอทะยานสูง ไม่ว่าจะมีความอุปสรรคอะไร เราจึงไม่รู้สึกเหนื่อยและไม่เคยเชื่อว่าเราจะผ่านพ้นอุปสรรคไปได้

ผมมีโอกาสได้เป็นผู้บริหารระดับสูงอยู่หลายหน่วยงานของรัฐ เป็นระยะที่ไม่สนุก เหนื่อยใจมากบางครั้งแต่ก็ไม่ได้ถึงขั้นที่จะบอกว่ายเหนื่อย งานทุกงานก็สามารถทำได้สำเร็จระดับที่น่า

พอใจ อุปสรรคมีมากตามลักษณะของหน่วยงาน แต่เราต้องมีความพร้อมและมีการสะสมบารมีไว้ให้พอเพียงกับงานที่รับผิดชอบ

ในการทำงาน ท่านคิดว่าประสบการณ์ในช่วงเวลาใดที่มีผลต่อความคิดในการทำงานระดับผู้บริหาร

ผมโชคดีที่ได้มีโอกาสทำงานที่สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง และสำนักงานเศรษฐกิจ การคลังระหว่าง ปี พ.ศ. 2504 – 2510 ทำให้ได้มีโอกาสเห็นภาพรวมทางเศรษฐกิจสังคมของประเทศค่อนข้างชัดเจนและใกล้ชิด ได้มีโอกาสร่วมในการออกความเห็นในการแก้ไขปัญหาสำคัญของประเทศร่วมกับผู้ใหญ่ที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่ประจักษ์ในทุกๆ ด้าน ประสบการณ์ระยะนี้ช่วยผมในการแก้ไขปัญหาการบริหารในระยะที่ผมมีโอกาสได้เป็นผู้บริหารระดับสูงในระยะต่อมา มาอย่างดี

ในเรื่องของการทำงาน ท่านมีแนวคิดหรือหลักการใดที่ท่านยึดถือปฏิบัติเพื่อให้ประสบความสำเร็จ

ผมจะยึดถือหลักการง่ายๆ ว่า ใ้ได้รับมอบหมายงานใดๆ ก็ตาม เราจะต้องปฏิบัติให้ดีที่สุดที่เราจะทำได้ ความสำเร็จออกมาเป็นประการใดก็ต้องยอมรับสภาพ

ทราบมาว่าสมัยเรียน ท่านได้เป็นพู่หนึ่งที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดีเยี่ยม สอบติด 1 ใน 50 ของประเทศไทย ได้ทุน ก.พ. ไปศึกษาต่อต่างประเทศมาแล้ว และยังมีเกียรติประวัติทางด้านการศึกษามากมาย อยากทราบว่าท่านมีเคล็ดลับในการเรียนอย่างไร

ผมเป็นผู้หนึ่งที่ไม่ค่อยเชื่อเรื่อง “เคล็ดลับ” หรือ “ทางลัด” ในการเรียนหนังสือก็ได้ผลอย่างจริงจัง แต่อาจจะมีความ “เกร็ด” หรือ “วิธี” ที่ทำให้การเรียนง่ายขึ้นบ้าง

ผมคิดว่ามีปัจจัยพื้นฐานสำคัญอยู่ 2 ประการในเรื่องการเรียน คือ ประการแรก เชื่อมั่นว่าการเรียนจะนำไปสู่ควา

มก้าวหน้าในชีวิตหรือทำให้ชีวิตเจริญขึ้น ประการที่สอง ขยันอ่านหนังสือและทำความเข้าใจกับหนังสือที่เรียน

ผมเกิดมาในครอบครัวที่ค่อนข้างจนและพ่อก็เสียไปตั้งแต่ผมอายุแค่ 10 ขวบ มีแม่ที่ต้องเลี้ยงดูผมและน้องอีก 4 คน ผมจำเป็นต้องไปอาศัยวัดเพื่อเรียนหนังสือ ได้มีโอกาสคิดคนเดียวบ่อยๆ ว่าทำอะไร จะพ้นจากสภาพที่เป็นอยู่จะได้ช่วยครอบครัวได้ดีขึ้น มองหาทางออกใดๆ ก็ไม่เจอนอกจาก “การเรียน” จึงต้องตั้งหน้าตั้งตาเรียนจริงๆ และเรียนให้ถูกวิธี ผมจึงจำเป็นต้องมีประวัติการเรียนที่ดี

การขยันอ่านหนังสือเป็นเรื่องจำเป็นมากๆ นอกจากจะเป็นเรื่องจำเป็นแล้วยังต้องฝึกให้เป็นนิสัย แน่นอนว่าบางครั้งความรู้ก็มาจากความคิดของเราเอง แต่ผมเชื่ออย่างนัยร้อยละ 90 ของความรู้ได้มาจากการอ่านแล้วเรานำมาต่อยอดได้อีกระดับหนึ่ง สมัยยังเรียนหนังสืออยู่ ผมได้กำหนดเวลาไว้ค่อนข้างแน่นอนว่า จะอ่านหนังสือสัปดาห์ละกี่ชั่วโมง แม่แต่ในปัจจุบันที่ผมมีอายุ 75 ปีเต็มแล้ว (ไม่อยากจะบอกว่าย่าง 76 ปี) ผมก็ยังตั้งเป้าหมายในการอ่านหนังสือไว้ว่า ปี 2553 ตั้งใจจะอ่านหนังสือยาวๆ 6 เรื่อง (ได้เลือกซื้อหนังสือมา 6 เล่ม ความยาวรวมกว่า 3,200 หน้า) ตอนนั้นผมอ่านจบไปแล้ว (เลยได้มีเวลาครีดยามากๆ กับสถานการณ์บ้านเมืองที่เหลือเชื่อว่าเป็นประเทศไทย)

บ่อยๆ ครั้งที่ผมนั่งทบทวนเกี่ยวกับความสำเร็จของการเรียนของตัวเอง แล้วก็ต้องบอกกับตัวเองว่า ความสำเร็จของการเรียนมาจากปัจจัย 2 ปัจจัยที่กล่าวเป็นส่วนสำคัญก็จริง แต่คงมีตัวช่วยจากที่โตนสักแห่ง คงจะต้องเรียกว่า “เบื้องบน” ที่คอยช่วยเหลืออยู่ โดยเบื้องบนคงได้เห็นแล้วว่า เราเกิดมาเป็นคนจนแต่มีความตั้งใจดี จะต้องช่วยให้มีความจำเป็นพิเศษและกำมือปสรรคก็ให้มีผู้อุปถัมภ์มาแก้ไขกฎกติกาต่างๆ ให้การเรียนต่างๆ จึงได้ผ่านพ้นไปอย่างดียิ่งตามที่ปรากฏ

อยากให้ท่านช่วยเล่าประสบการณ์ครั้งที่ได้ทำงานกับ ดร.ป๋วย อึ้งภากรณ์ว่าเป็นอย่างไรมีความประทับใจในเรื่องใดเป็นพิเศษ ปัญหาในการทำงานสมัยนั้นและท่านได้เอะโระจากการทำงานกับ ดร.ป๋วย อึ้งภากรณ์

ผมมีโอกาสรับราชการภายใต้บังคับบัญชาของ ดร.ป๋วย อึ้งภากรณ์ โดยตรงอยู่ 2 ระยะ ระยะแรกระหว่างปี พ.ศ. 2496 – 2497 ที่สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง และระยะที่สองระหว่างปี พ.ศ. 2504 – 2510 ที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง หลังจากปี พ.ศ. 2510 ก็ได้มีโอกาสทำงานร่วมกับท่านเป็นระยะๆ ในภารกิจพิเศษทั้งที่เกี่ยวกับราชการ การศึกษา และงานด้านสังคม แต่ตลอดระยะเวลาความสัมพันธ์ระหว่างผมกับท่าน มีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์กับอาจารย์มากกว่าระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชากับผู้บังคับบัญชา หรือระหว่างเพื่อนร่วมงาน โดยคงมีสาเหตุมาจากที่ว่า ผมรู้สึกอยู่เสมอว่าท่านอยู่เหนือเราในทุกสถานะ และท่านเป็นผู้ให้ตลอดกาล ความรู้สึกเกรงอยู่ในระดับสูงมาก แม้แต่เจ้านายกลับหลังก็ยังไม่กล้า

ผมมีความประทับใจในการทำงาน และการบริหารของท่านในหลายเรื่องหรือแทบทุกเรื่อง จนยากที่จะยกเรื่องใดมากล่าวเป็นพิเศษ เพราะ ดร.ป๋วย อึ้งภากรณ์ เป็นผู้ที่ทำงานเพื่อประโยชน์ของประชาชาติด้วยความมุ่งมั่นและมีเจตนาแน่วแน่ที่จะเห็นประชาชนอยู่ดีกินดีขึ้น การทำงานของท่านเป็นไปด้วยความโปร่งใส บริสุทธิ์ สะอาด และท่านไม่ได้มีความหวงหวัดเกี่ยวกับผลประโยชน์ จะมีกับตัวท่านแม่แต่น้อย งานที่ท่านทำจึงมักจะประสบความสำเร็จเป็นประโยชน์สูงต่อประเทศชาติเสมอ

การได้มีโอกาสเป็นศิษย์ เป็นผู้ใต้บังคับบัญชา และได้มีโอกาสได้พบรู้จักกับ ดร.ป๋วย อึ้งภากรณ์ ถือได้ว่าเป็นวาสนาเป็นประโยชน์ต่อการครองชีพของผมในทุกๆ ด้านอย่างมากมาย ผมไม่ได้มีความสามารถและไม่อาจประพฤติปฏิบัติตนได้อย่างท่านทุกด้าน แต่ผมก็ตั้งใจคือท่านเป็นผู้ชี้ทางให้แสงสว่างที่แท้จริง

ใครเป็นแบบอย่างในอุดมคติหรือ role model ของท่าน และเพราะอะไรท่านจึงเลือกท่านผู้นั้นเป็นแบบอย่าง

ผมโชคดีที่มีโอกาสพบผู้ใหญ่ที่ถือได้ว่าเป็นคนดีพอที่เราจะกราบไหว้ได้ โดยไม่ตะขิดตะขวงใจหลายท่าน พอที่จะถือเป็นแบบอย่างในอุดมคติได้ ถ้าจะกล่าวถึงทุกท่านก็คงจะใช้เวลาและเนื้อที่มากก็อยากขอล่าวกถึง ดร.ป๋วย อึ้งภากรณ์ ท่านเดียว

ถึงแม้จะถือว่า ดร.ป๋วย อึ้งภากรณ์ เป็นแบบอย่างในอุดมคติ แต่ผมก็ไม่ได้และไม่เคยระยอกระยานที่จะยึดถือท่านเป็นแบบอย่างในทุกๆ ด้านของการครองชีวิตได้ เพราะนอกจากวิถีชีวิตของแต่ละคนจะไม่เหมือนกันแล้ว แบบอย่างบางด้านของท่านก็เป็นสิ่งที่ผมไม่สามารถปฏิบัติตามได้ และผมเชื่อว่าคนมีคุณน้อยคนมากที่จะปฏิบัติตามท่านได้

ผมคงไม่จำเป็นต้องให้เหตุผลว่า ทำไมผมจึงยึดถือ ดร.ป๋วย อึ้งภากรณ์ เป็นแบบอย่างในอุดมคติ เพราะได้มีการเขียนเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับท่านไว้มากมาย จนเรื่องราวเกี่ยวกับท่านเป็น “ตำนาน” ไปแล้ว ผมเพียงขอยกเรื่องส่วนตัว 2 เรื่องมาเล่าสู่กันฟัง

เมื่อผมแต่งงานกับคุณเรวัต ประดิษฐ์กษนิษฐ์ ท่านกรุณารับเป็นเจ้าภาพให้ แต่เราได้เลือกฤกษ์สวมมงคลและหลั่งน้ำพระพุทธมนต์ตรงกับฤกษ์วางศิลาฤกษ์ธนาคารแห่งประเทศไทย สาขาหาดใหญ่ (เป็นสาขาแรก) คือ 9.16 น. ของวันที่ 17 พฤษภาคม 2506 ผมก็ถามท่านว่า อาจารย์ลงมาเป็นประธานในพิธีได้ไหมดี ท่านตอบว่า “ธนาคารแห่งประเทศไทยมีความมั่นคงอยู่แล้ว” ขอบท่านรองผู้ว่าการฯ (คุณพิสุทธินิมมานเทมิทร์) ไปแทนก็ได้ แต่การเริ่มต้นชีวิตของคุณมีความสำคัญ ผมจะไปทำพิธีให้ เช้าวันนั้น (17 พ.ค. 2506) ดร.ป๋วย อึ้งภากรณ์ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ขับรถเก่งเท่าคันหนึ่งไปจอดหน้าบ้านเลขที่ 248 ซอยรุ่งอรุณ (ลาดพร้าว 12) เพื่อเป็นประธานในพิธีมงคลสมรส เราเชิญแขกภายนอกท่านเดียวคือ ท่านประธานในพิธี

ครั้งหนึ่งผมเคยนั่งคุยกับท่าน ผมได้บอกท่านว่าใน

ด้านวิชาความรู้ด้านเศรษฐศาสตร์ ผมเชื่อว่าผมมีความรู้ไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของท่าน เพราะในการถกเถียงกันบางครั้งผมก็มีเหตุผลดีกว่า บางเรื่องท่านก็ต้องถามผม แต่ในเรื่องความเป็นคนถ้าผมสามารถทำได้ร้อยละ 25 ของท่านผมก็ถือว่าผมพอใจแล้ว

ผมก็ขอเสนอว่า ดร.ป๋วย อึ้งภากรณ์ เป็นแบบอย่างในอุดมคติของผม และผมไม่มีวันที่จะประพฤติปฏิบัติตามแบบท่านได้ถึงครึ่ง

จากวันนั้นถึงวันนี้ท่านมองว่า ธรรมศาสตร์ มีความเหมือนหรือต่างไปจากเดิมหรือไม่อย่างไร

ในด้านภาพลักษณ์ธรรมศาสตร์วันนี้แตกต่างไปจากเดิมสมัยที่ผมเข้าเรียนเมื่อปี พ.ศ. 2495 มากมาย ธรรมศาสตร์ได้เปลี่ยนจากมหาวิทยาลัยเปิด มาเป็นมหาวิทยาลัยปิด ธรรมศาสตร์เคยมีคณะเพียง 4 คณะ: บัณฑิตธรรมศาสตร์มีคณะและสถาบันต่างๆ มากมาย มีที่ตั้งทั้งภาคตะวันออก ภาคเหนือ และภาคใต้ ธรรมศาสตร์วันนี้จึงไม่เหมือนกับธรรมศาสตร์สมัยที่ผมเข้าเรียนโดยสิ้นเชิง ยังคิดเล่นๆ ว่า ถ้าผมเกิดช้าไปอีก 58 ปี ผมอาจจะไม่มีโอกาสได้เข้าเรียนคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สุดท้ายนี้ ท่านมีอะไรอยากจะทำถึง ชาวธรรมศาสตร์ ทั้งศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบันอย่างไรบ้าง

ธรรมศาสตร์ มีศิษย์เก่าจำนวนมากมาเป็นผู้มีชื่อเสียง มีบทบาทสำคัญทั้งในภาครัฐ และภาคเอกชน มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาบ้านเมืองเรามา ผมอยากเห็นศิษย์เก่าเหล่านี้เข้ามารับใช้และสนับสนุนธรรมศาสตร์ให้มากขึ้น ผมอยากเห็นศิษย์เก่าธรรมศาสตร์ทุกคนยึดมั่นและนำเอาอุดมการณ์ของธรรมศาสตร์ไปปฏิบัติอย่างจริงจังเป็นรูปธรรม

สำหรับศิษย์ปัจจุบัน ผมอยากจะทำบอกว่าการที่ได้เข้าเรียนธรรมศาสตร์ แสดงให้เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ มีสติปัญญาสูงพอสมควร อยากขอให้ท่านตั้งใจมุ่งมั่นแสวงหาความรู้ที่ ธรรมศาสตร์มอบให้อย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง ใช้เวลากำกับกรรมเพื่อสังคมให้มากขึ้น ยึดมั่นในอุดมการณ์ของธรรมศาสตร์ และช่วยกันเผยแพร่อารมณ์ของธรรมศาสตร์ให้แพร่กระจายและเด่นชัดยิ่งขึ้น

จากน้องถึงพี่

บทสัมภาษณ์นักเรียนทุน

ฉบับนี้ จุฬาสาร “สุโธม” ขอแนะนำนักศึกษาที่ได้รับทุนจาก “กองทุนทำบุญวันเกิดกับธรรมศาสตร์” ซึ่งกองทุนนี้จะประกอบ ด้วยกองทุนย่อยๆ ในนามของเพื่อนริจาคเงิน และมหาวิทยาลัยจะจัดสรรดอกผลจากเงินกองทุน เป็นทุนการศึกษาให้แก่นักศึกษาที่ เรียนดีและขาดแคลนทุนทรัพย์ นักศึกษาที่ได้รับทุนจากกองทุนนี้ ทุกคนมีความภาคภูมิใจและซาบซึ้งถึงความมีน้ำใจของศิษย์เก่า ทุกท่านและมีจิตศรัทธา ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยและนักศึกษาปัจจุบัน เรามาสัมภาษณ์ถึงความ รู้สึกของน้องๆ ทั้ง 5 คนนี้กันเลยค่า:

นางสาว อัจฉรา เนียมศรีเพชร (ปูแดง)

ประวัติส่วนตัว

เกิด: 26 ตุลาคม 2533

การศึกษา: ปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์

สาขาวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ชั้นปีที่ 1

มัธยมศึกษา- โรงเรียนชลบุรี "สุขบท"

กิจกรรมที่เข้าร่วม: งานรับเพื่อนใหม่ ปี 53 , ค่ายช้างเผือก
30 ปี ทำดีเพื่อสังคม, แด่นเซอร์ของกองสันหนการ,
ค่ายนักรัฐศาสตร์รุ่นเยาว์

รู้สึกอย่างไรบ้าง เมื่อได้รับทุนนี้

ดีใจมากค่ะ เพราะเป็นโอกาสต่อมทหายใจ ทางการศึกษา
ถ้าไม่ได้ทุนนี้ก็อาจจะหยุดเรียนแค่ ม.6 ค่ะ คือตัวตนเองเกือบจะไม่ได้เรียนตั้ง
แต่ ม.3 แล้วนะค่ะ แต่ก็ทำงานเรื่อยๆ ทำทุกอย่าง เพื่อจะได้เรียนจนจบม.6
ตอนนี้หนูอยู่กับยายซึ่งชรามาก อายุ 80 ปีกว่า หนูต้องรับผิดชอบ
ค่าใช้จ่ายทุกอย่างทางบ้านด้วยค่ะ ทุนการศึกษาจากกองทุนนี้ช่วยได้มาก
เลยคะ หนูภูมิใจกับคนอื่น เขาไว้วางใจให้เราดูแล:

ทำไมน้องถึงเลือกที่จะสมัครรับทุนนี้

ก็เพราะว่าหนูได้รับการคัดเลือกให้รับทุนจาก
โครงการนักศึกษาเรียนดีจากชนบท (ช้างเผือก) ของมหาวิทยาลัย
ในตอนแรกแล้ว ทางเจ้าหน้าที่บอกว่า ถ้าหนูรับได้ทุนจากกองทุน วันเกิด
ทุนของช้างเผือกก็จะให้เพื่อน ซึ่งก็เป็นการช่วยให้เพื่อนที่ยังไม่ได้ทุน
ก็มาได้ในส่วนนี้คะ แล้วก็คิดว่ามันเหมือนกับว่าเป็นการสืบทอดเจตนารมณ์
ของรุ่นพี่ด้วย

น้องคิดว่ากองทุนนี้ให้อะไรกับน้องบ้าง

หนึ่งเลยคือการปลูกจิตสำนึกคะ เพราะว่าที่มาของ
กองทุนนี้มาจากศิษย์เก่า ทำให้หนูรู้สึกว่ามีคนอยากจะช่วยหนูคะ ถ้าหนู
มีโอกาสก็อยากที่จะช่วยคนอื่นได้บ้างคะ

น้องมีการบริหารเงินที่ได้รับจากกองทุนนี้อย่างไรบ้าง

ส่วนรายเดือน 4,000 บาท คือว่า กินอาหาร ใช้ในการกิน
ก็ประมาณวันละ 100 แล้วยังกิน 30 วัน ก็คือ 3,000 บาท ส่วน
1,000 ที่เหลือก็จะเอากลับไปให้ยายด้วยเพราะว่าอยู่กับยาย 2 คน
ค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นก็ไม่ซื้อ หรือ พวกเสื้อผ้า หนังสือก็เอามาจกรุ่นพี่บ้าง
ส่วนเรื่องเรียนพิเศษก็ไม่ได้เรียน เพราะว่าให้รุ่นพี่ตัวให้มากกว่า
แล้วก็ไม่ต้องเสียอะไรมาก คือ ถ้าไม่ได้อะไรมากก็อยู่ได้คะ: 4,000 บาท
ก็เพียงพอแล้วคะ:

มีอะไรอยากจะทำถึงผู้ที่ให้ทุนนี้บ้าง

หนูขอบพระคุณอย่างยิ่งเลย คือ อย่างที่บอกไปข้างต้น
เลยก็คือเหมือนกับการต่อมทหายใจให้โอกาสทางการศึกษา
มันก็เป็นการทำบุญอย่างหนึ่งคะ คือ พื้นฐาน ของคนนะค่ะ จะมาด้วย
ทาน ศีล กาวนา คือ สิ่งที่ถูกท่านให้ทุนมาก็คือ การทำงาน และคือ
การต่อโอกาสทางการศึกษาให้ควมรู้ เป็นอะไรที่เป็นบุญเยอะมากแล้วคะ
ขอบขอบพระคุณที่ไม่ทิ้งหนู และขอให้ศิษย์เก่าช่วยกองทุน ๗ ต่อไปนะค่ะ
เพราะสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ดีสำหรับคนที่ไม่มีอะไรอย่างหนูเลย

นางสาว ไบตัน เมืองโคตร (ไบตัน)

ประวัติส่วนตัว

เกิด: 31 มกราคม 2534

การศึกษา: ปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1

มัธยมศึกษา - โรงเรียนนุกาดอาหาร

กิจกรรมที่เข้าร่วม: รับเพื่อนใหม่ ปี 53, ค่ายช้างเผือก

30 ปี ทำดีเพื่อสังคม, สมาชิกชมรมคนอีसान,

สมาชิกชมรมพุทธกรรมฐาน, บริจาคโลหิต,

กองสันทนาการ, ค่ายอาสา

รู้สึกอย่างไรบ้าง เมื่อได้รับทุนนี้

ตอนแรกก็รู้สึกงงเหมือนกับว่ากองทุนทำบุญวันเกิดกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์คืออะไร แต่พอโทรไป ถามพี่ๆ ที่ทำงานของกองทุนนี้ พี่เขาก็บอกว่าเป็นกองทุนที่ รุ่นพี่ศิษย์เก่า และผู้มีจิตศรัทธาได้บริจาคมาเพื่อให้ นำดอกผลมาเป็นทุนการศึกษาให้บุญที่รู้สึกว่าจะใจมาก เพราะรู้สึกว่ารุ่นพี่ ให้ความสำคัญกับการเรียนของรุ่นน้องๆ เป็นความรู้สึกที่เราจะต้อง ตั้งใจเรียนเพื่อได้เหมาะๆ กับสิ่งที่พี่ๆ เขามอบให้ค่ะ

ทำไมน้องถึงเลือกที่จะสมัครรับทุนนี้

ก็คิดว่าถ้าหนูได้ทุนนี้แล้ว เพื่อนๆ ก็เขาไม่มีโอกาสเขาจะได้มีโอกาสสมัครเพิ่มขึ้น เพราะหนูก็สามารถสละสิทธิ์ทุนเต็มจำนวนที่หนูได้จากโครงการช้างเผือก เพื่อนๆ จะได้มีโอกาส หนูก็เลยเลือกกองทุนนี้เพื่อที่จะได้ช่วยเหลือคนอื่นด้วยค่ะ ให้ส่วนกับการ ที่พี่ๆ เขาได้ช่วยเหลือหนูด้วยค่ะ

น้องคิดว่ากองทุนนี้ให้อะไรกับน้องบ้าง

ให้โอกาสหนูเยอะแยะมากมายเลยคะ ถ้าหนูไม่ได้ทุนนี้ หนูก็คงไม่มีสิทธิ์ที่จะเข้ามาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งทุนนี้ให้ทั้ง ค่าเล่าเรียนให้ค่าใช้จ่ายประจำเดือน ซึ่งทางบ้านหนูเอง ถ้าพูดถึงว่าลำบากแค่ไหนก็ส่งมาให้ ใช้จ่าย คงไม่พอแล้ว หนูก็ได้ทุนนี้มาช่วย แล้วหนูก็คิดว่าอย่างน้อยก็ทำให้คนทางบ้านได้ประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากขึ้น แล้วทำให้บุตรหลานที่หนูได้รับทุนนี้ใหญ่ต้องทำความดี และตั้งใจเรียนให้มากขึ้น

น้องมีการบริหารเงินที่ได้รับจากกองทุนนี้อย่างไรบ้าง

อันดับแรกเลย หนูจะคิดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียน ไว้ก่อนคะว่าในแต่ละเดือนต้องใช้จ่ายการเรียนเท่าไรบ้างแล้ว ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันอย่างเช่นค่าข้าว ซึ่งหนูทานข้าว วันละ 3 มื้อ หนูก็จะต้อง Fix ไว้ว่าวันนี้หนูต้องใช้จ่ายประมาณเท่าไร อะไรกาน้องนี้ เช่นวันนี้เราไม่มีค่าใช้จ่ายกิจกรรม อะไร ก็มีแต่ค่าข้าว ก็คิดประมาณวันละ 90 บาท ถ้ารวมค่าน้ำแล้วหนูก็จะแยกส่วนว่าค่าใช้จ่ายส่วนนี้ จะเก็บไว้ใช้แล้วก็ได้เก็บหอมรอมริบไว้คะ ค่าใช้จ่ายอีกส่วนหนึ่งก็จะเกี่ยว กับการศึกษาจะแบ่งเป็นส่วนๆ ค่ะ

มีอะไรอยากจะทำถึงพี่ที่ให้ทุนนี้บ้าง

อยากจะทำบุญพระคุณพี่ๆ และผู้มีจิตศรัทธา ทุกๆ ท่านนะคะ ซึ่งก็มีพระคุณกับหนู บริจาคเงินให้กับกองทุนนี้ เพราะกองทุนนี้ช่วยทำให้เด็กที่ไม่มีโอกาส อย่างเช่น พวกหนูได้มีโอกาสเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยที่ใหญ่ และได้มีโอกาสที่จะศึกษาแล้วก็นำความรู้ไปพัฒนาสังคม ซึ่งทำให้พวกหนูตระหนักว่า การที่ได้มีโอกาสแบบนี้ หนูก็ควรที่จะให้โอกาสคนอื่นด้วย ก็อยากจะทำบุญพระคุณกับพี่ที่มีพระคุณต่อพวกหนูด้วยคะ

นายวัชชัย แซ่เฮ็ง (โจ้)

ประวัติส่วนตัว

เกิด: 2 เมษายน 2533

การศึกษา: ปริญญาตรี คณะสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 2

มัธยมศึกษา - โรงเรียนวัดพุทธนุชา

กิจกรรมที่เข้าร่วม: กิจกรรมค่ายกล้าโดม, งานไหว้ครู

ปี 52, สมาชิกชมรมพุทธศาสตร์และประเพณี,

กิจกรรมงานรับเพื่อนใหม่ ปี 52 และ 53

(ฝ่ายกองอำนาจการ), อาสาสมัครช่วยงานกองกิจการนักศึกษา

รู้สึกอย่างไรบ้าง เมื่อได้รับทุนนี้

รู้สึกดีครับ เพราะ กองทุนนี้มันเหมือนกับเป็นแรงบันดาลใจให้ผมเรียนกันอย่างมีความสุข ทุนนี้มันมีคุณค่ามากและทำอะไรผมมากมายเมื่อจบออกไปแล้ว ผมสัญญาว่าผมจะกลับมาตอบแทนกองทุน คือ เมื่อทางมหาวิทยาลัยต้องการให้ช่วยบริจาค ผมจะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ทำไมน้องถึงเลือกที่จะสมัครรับทุนนี้

ได้ผ่านการคัดเลือกจากมหาวิทยาลัยโดยได้โควตาที่น้องเรียนแต่ไม่ได้รับทุนการศึกษา ผมก็เลยสมัครขอรับการพิจารณาจากกองทุน ฯ ผ่านทางสำนักทะเบียน ฯ พอดีคุณสมบัติผมผ่าน ผมก็เลยได้

น้องคิดว่ากองทุนนี้ให้อะไรกับน้องบ้าง

ได้ผมรู้จักคำว่าบุญคุณ คือเขาให้ทุนผมทั้งๆที่ผมไม่ค่อยมีเงินแล้วเขาก็ไม่ใช้ผู้ปกครองโดยตรง ผู้ปกครองโดยตรงคือพ่อแม่ผมแต่เขาก็เป็นผู้ปกครองเหมือนกัน และผมก็ได้รู้จักเจ้าหน้าที่ของสำนักทะเบียน ฯ ซึ่งเป็นคนให้ข้อมูล และเสนอชื่อให้ทางกองทุน ฯ พิจารณารับซึ่งเป็นที่ที่หนึ่งที่ผมจะไม่ลืมบุญคุณ นี้คือสำนักสำนักของผม

น้องมีการบริหารเงินที่ได้รับจากกองทุนนี้อย่างไรบ้าง

ผมจะมีบัญชี บัญชีส่วนตัวที่ผมทำมา ผมตั้งใจ ทำมาเพื่อที่จะได้รู้ว่าผมจะใช้จ่าย บริหารเงินอย่างไร คือในแผนของผมครับ คือใช้ 3 ส่วน ได้เงินมา 4,000 เก็บไว้ 1,000 ทุกเดือนครับ ได้ 3,000 นี้ถ้าเกิดเหลือก็เก็บเอาไว้ ก็พยายามใช้อย่างประหยัด ใช้อย่างรู้คุณค่าของเงินแต่ไม่เคยขัดแย้งกับเพื่อน มีอะไรก็เลี้ยงเพื่อนตลอด คือแค่แต่เพื่อนไม่เลี้ยงผมผมก็อาจจะเลี้ยงเพื่อน อาจจะเป็นของเล็กๆ น้อยๆแต่มันก็มีคุณค่าเพราะผมได้สรรหา

มีอะไรอยากจะทำถึงผู้ที่ให้ทุนนี้บ้าง

ขอพระคุณผู้บริจาคทุกท่านเลยนะครับที่มีบุญคุณกับผม ให้โอกาสผม ตอนแรกผมเรียนได้เกรด 1.88 ยังไม่ถึง 2 แต่ผมมีโอกาสเรียน จนผลการเรียนของผมตอนนี้ได้ 2.19 และผมคิดว่าถ้าผมจบออกไปแล้วต้องเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป

นางสาว ทิพย์รัตน์ ศรีอนุสรณ์ (ทิพย์)

ประวัติ

เกิด: 29 กันยายน 2533

การศึกษา: ปริญญาตรี คณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 2

มัธยมศึกษา- โรงเรียนสายน้ำผึ้งในพระอุปถัมภ์

กิจกรรมที่เข้าร่วม: กีฬาเฟรชชีเกมส์, งาน ปลูกข้าว

เกี่ยวข้าว, วันไหว้ครู, บริจาคโลหิต

รู้สึกอย่างไรบ้าง เมื่อได้รับทุนนี้

รู้สึกดีใจมากค่ะ เพราะว่าทางบ้านมีปัญหาในเรื่องทุนทรัพย์ เนื่องจากคุณแม่ทำงานคนเดียว ซึ่งมันไม่พอกับค่าใช้จ่ายในการที่จะใช้จ่ายในมหาวิทยาลัย ซึ่งเมื่อได้กองทุนนี้ช่วยก็สามารถช่วยคุณแม่ในการที่จะแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายไปได้เยอะมากเลยคะ

น้องคิดว่ากองทุนนี้ให้อะไรกับน้องบ้าง

มากมายเลยคะ และที่รู้สึกดีใจ คือ การให้โอกาสทางการศึกษาแก่ทุกคน ถ้าไม่ได้กองทุนนี้ หนูก็คิดว่าคุณแม่ คงไม่มีค่าส่งทรัพย์เพียงพอที่จะส่งหนูเรียนจบจบใน 4 ปีได้แน่นอน ซึ่งทุนนี้เป็นทุนต่อเดือนจะให้หนูปีละ 80,000 ต่อเดือน 4 ปี จนจบการศึกษาเลยคะ

น้องมีการบริหารเงินที่ได้รับจากกองทุนนี้อย่างไรบ้าง

เงินทุนนี้เขาจัดสรรให้เป็นส่วนๆ ค่ะ จะเป็นส่วน เงินเดือน ส่วนค่าเทอม ส่วนค่าเสียภาษี เขาจะให้ปีละครึ่ง แล้วก็ค่าหนังสือ ส่วนเงินเดือนก็เอามาใช้จ่ายส่วนตัวแล้ว ก็ยังพอมีเหลือเก็บบ้างคะ แล้วก็ค่าชุดนักศึกษาที่เขาให้ ถ้าเกิดไม่ได้ใช้ก็จะเก็บไว้ แต่ส่วนใหญ่จะได้อะไรมากกว่า เพราะว่า อย่างปีนี้หนูจะต้องฝึกงานพยาบาล ก็ต้องใช้เงินในส่วนนี้จ่ายค่าชุดชุดที่จะต้องใช้ขึ้นหอพัก หรือออกชุมชน อีกส่วนหนึ่ง เป็นค่าหนังสือที่เขาให้มาก็จะนำไปซื้อเอกสารประกอบการเรียนบ้าง ค่าหนังสือเรียนบ้างคะ

มีใครอยากจะทำถึงผู้ที่ให้ทุนนี้บ้าง

ก็อยากจะกราบขอบพระคุณผู้ที่บริหารจัดการที่ร่วมบริจาคกับกองทุน ๑ ทำให้นักศึกษาส่วนหนึ่งที่มีผลการเรียนค่อนข้างดีอย่างหนูหรือคนอื่น ๆ แต่ไม่มีทุนทรัพย์พอ ที่จะส่งเสียตัวเองเรียน ได้มีโอกาสได้เรียน และได้บอกไป ทำงานให้สังคมค่ะ

อยากทราบว่าทำไมน้องถึงเลือกที่จะสมัครรับทุนนี้

ส่วนหนึ่งเลยก็คือกองทุนนี้ให้ต่อเดือน 4 ปีเลย และอีกอย่างหนึ่งก็คือ สามารถที่จะช่วยทางบ้านได้เยอะ คือ ค่าเทอมหนูไม่ต้องเสียเอง เพราะว่าค่าเทอมที่จะต้องเสียในแต่ละเทอมของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อย่างน้อยก็ต้อง 10,000 บาทขึ้นไป ถ้าคุณแม่ทำงานคนเดียว รับรองได้เลยว่าไม่สามารถที่จะหาจ่ายให้ได้ หนึ่งจะค่าเบ็ดเตล็ด จุกจิก ค่ากิจกรรมของคณะ ซึ่งตรงนี้น้องทุนให้หนูไม่ได้ก็จริง แต่กองทุนช่วยสนับสนุน ในเรื่องค่าเทอม ทำให้หนูพอที่จะจ่ายค่าตรงนี้ได้เอง ส่วนค่าเทอมกองทุน ๑ ก็ช่วยแบ่งเบาภาระไปได้เยอะคะ

นางสาว รสสุคนธ์ จิตต์งาม (บี๋ค)

ประวัติส่วนตัว

เกิด: 9 กุมภาพันธ์ 2535

การศึกษา: ปริญญาตรี

คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1

มัธยมศึกษา - โรงเรียนพุทธชินราชพิทยา

กิจกรรมที่เข้าร่วม: รั้วเพื่อนใหม่ ปี 53,

ค่ายช้างเผือก 30 ปี ทำความดีเพื่อสังคม ,

กิจกรรมรับน้องคณะวารสารฯ

รู้สึกอย่างไรบ้าง เมื่อได้รับทุนนี้

ตอนแรกเลย ก็คือไม่ได้คาดหวังว่าจะได้ทุนนี้ ก็หวังในใจสักๆ ค่ะ แต่พอรู้ว่าได้ทุนคือดีใจมากเลยคะ คือเป็นเหมือนการได้ต่อยอดการศึกษาของตัวเองด้วย อนาคตของ ตัวเองก็จะได้เรียนจบแน่นอน มันคงก็ดีใจมากคะตอนแรกก็ได้

ทำไมน้องถึงเลือกที่จะสมัครรับทุนนี้

พิจารณาเกณฑ์ก่อนคะ ว่าทุนมีเกณฑ์ทั้งโทม แล้วก็คิดว่าถ้าเกณฑ์ทุนถึงคุณสมบัติหนูก็ได้ด้วย แล้วอีกอย่างก็คือมีความต้องการแล้วก็ต้องลองที่ลองใช้ทุนจริงๆ ค่ะ

น้องคิดว่ากองทุนนี้ให้อะไรกับน้องบ้าง

สิ่งแรกเลยก็คือให้ทุนการศึกษาช่วยต่อยอดการเรียนของหนูแน่นอน สิ่งถัดมาก็คือทำให้ชีวิตการเรียนมหาวิทยาลัยของหนูดีขึ้น ไม่ลำบากมากจนเกินไปค่ะ

น้องมีการบริหารเงินที่ได้รับจากกองทุนนี้อย่างไรบ้าง

ต้องรู้จักใช้เงินให้เป็น โดยแบ่งเงินเป็นสัดส่วนเลยว่าอันนี้หนูจะใช้จ่ายในเรื่องอาหารแค่นี้ แล้วก็ต้องแบ่งเป็นส่วนไปเป็นเงินค่าโดยสาร ค่าซื้อหนังสือ ค่าสมุด มีการวางแผนการเงินใช้จ่ายในแต่ละเดือนให้แน่นอน แล้วส่วนที่เหลือพอเหลือได้ก็จะเก็บไว้เพื่อฉุกเฉิน

เมื่อไรอยากจะทำถึงพุงที่ให้ทุนนี้บ้าง

ขอพระคุณท่านผู้มีอุปการคุณทุกท่านนะคะก็ได้ช่วยเหลือแล้วก็ให้โอกาส นักศึกษาคนหนึ่งที่กำลังต้องการทุนแล้วก็มี ความอยากเรียน แล้วก็สานฝันให้เป็นจริง ก็ต้องขอบพระคุณมาก แล้วก็รู้สึกดีใจมากคะ

ความเจริญวัยเติบโตทางด้านความคิดทางการเมือง

คุณสิริลักษณ์ จันทรวงศ์
ม.ร.ก.รุ่น 2491

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

สังคมชนชั้น มีการกดขี่ขูดรีด

จากที่เคยอ่านหนังสือสมัยที่ชาวยุโรปไปล่าคนแอฟริกา เพื่อนำไปขายในยุโรปและอเมริกา เมื่อพวกเขาจับคนแอฟริกาได้ พวกเขาจะเอามาร้อยสั่นเท้าตรงที่เรียกว่าร้อยร้อยหวายมัดติดกับแคมเรือ และร้อยติดกันเป็นพืดนอนเป็นแถว เหมือนคนแอฟริกาเป็นสัตว์ที่ไม่ปาน และตามที่เคยได้ดูภาพยนตร์เรื่อง สปรตาคัสที่โรงแรมเฉลิมไทยสมัยก่อน เกี่ยวกับการลุดขึ้นสู่วัยของพวกทาส ทาสไม่มีสิทธิเสรีภาพใด ๆ ทั้งสิ้น ชีวิตทั้งชีวิตของพวกเขาเป็นของนายทาส จนกระทั่งลูก หลาน หลานโหล่น ชั่วโคตรของทาส ก็เป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้านาย นายทาสจะข่มขู่ทรมาน โยยตีกระทั่งเข่นฆ่าได้ตามใจชอบ พวกทาสเหลือแต่ลมหายใจเข้าออกที่พอจะมีชีวิตไว้รับใช้เจ้านาย พวกเจ้านายสวยสุขอยู่บนชีวิตเลือกเนื้อและกองกระดูกของพวกทาส นายทาสเอาทาสมาสู้กันเพื่อให้นายทาสชมอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน ใครตายก็แล้วไป ทั้งยังมีการเอาทาสไปสู้กับสัตว์ร้ายเสือ สิงโต วัวกระทิง เป็นต้น สู้ได้ก็อยู่ สู้ไม่ได้ก็ตาย

“ ที่ใดมีการกดขี่ ที่นั่นก็มีการต่อสู้ ”

มีสำนวนข้อหนึ่งกล่าวว่า “ที่ใดมีการกดขี่ ที่นั่นก็มีการต่อสู้” การกดขี่ข่มขู่ การต่อสู้ยังรุนแรง สปรตาคัสนำพวกทาสลุดขึ้นสู้

พวกนายทาสปราบหนัก จนพวกทาสต่อสู้หลักไม้กางเขนเป็นแถวตอกตะปูที่หัวไว้กับเสาหลัก กางเขนออกทั้งสองข้าง ตอกตะปูที่ฝ่ามือ ขาทั้ง 2 ข้างจับไว้ด้วยกันเสาหลัก กางเขนออกทั้งสองติดกับเสาหลัก พวกทาสเลือดไหลโซมตัว ถูกให้ตายไปอย่างนั้นทั้งที่เร็งกรากัน ในเมืองไทยที่เคยมียุคทาสมาก่อน ต้นตระกูลฉันก็เคยมีทาสที่บ้านแต่ในที่สุดทาสก็ลุดขึ้นมาสู้รุ่นแล้วรุ่นเล่า จนได้รับชัยชนะในที่สุด และปิดฉากยุคทาสลงไปได้ทั้งยุค เมืองไทยก็พึ่งเลิกทาสในรัชกาลที่ 5 นี้เอง ใช่มั๊ยเนนกันไป

การกดขี่ขูดรีดถือกำเนิดมาตั้งแต่เริ่มมนุษยชาติเกิดขึ้นมาในโลกนี้กระนั้นหรือ ? หากมีได้ ตอนเรียนหนังสือเมื่อเด็ก ๆ ก็เคยรู้ว่า มนุษย์เรามาจากมนุษย์วานรที่ได้พัฒนาสารสร้างกายจากการใช้แรงงานเพื่อการดำรงชีวิต จนกลายเป็นมนุษย์เหมือนทุกวันนี้ มนุษย์เรามีบรรพบุรุษมาจากมนุษย์วานรเหมือนกันหมด ถ้าหากมีวิวัฒนาการมนุษย์แรกที่เกิดมาในโลกนี้จริง เขาก็คงมาจากมนุษย์วานรเช่นกัน โชคดีที่เคยได้ดูภาพยนตร์ของออสเตอร์เลียสมัยก่อนที่ฉายให้ดูที่หอสมุดแห่งชาติที่ติดอยู่กับวัดมหาธาตุเมือง ซึ่งถือว่าเป็นหลักฐานพิสูจน์เรื่องนี้ได้ ไม่มีทวดทวดนำโหนดลงมาจุดเกิดเป็นมนุษย์ในโลกนี้หรอก เกิดขึ้นมาแต่ตัวทั้งนั้น

ในการสังขมความรับรู้ที่จะเอาชนะธรรมชาติ เพื่อความอยู่รอดในเวลายาวนานเป็นหลายร้อยหลายพันปี พานยุคหิน ยุคหินพบโลหะ: ก็รู้จักทำขวานหินเพื่อล่าสัตว์ ทหาอาหารมาได้ก็มาแบ่งกันกินเท่าเทียมกัน ไม่พอเหลือกินเหลือเก็บเพื่อไว้ให้เด็กขี้ขูดรีดกัน

ไม่มีชนชั้นวรรณะ ไครรอยไครจน และต่อมาที่รู้จักทำไร่ทำนาทำการเกษตร พลผลิตที่เพิ่มพูนขึ้น เมื่อมนุษย์รู้จักรวมตัวกัน เป็นหมู่เป็นเหล่า เพื่อเอาชนะธรรมชาติ สัตว์ร้ายต่างๆ เกิดมีหัวหน้ากลุ่มหัวหน้า เผ่าขึ้นมา หัวหน้ากลุ่มหัวหน้าเผ่าเหล่านั้นงาก็ต่อสู้กัน เผ่าไหนชนะก็เอาเผ่าที่พ่ายเป็นลูกน้อง หรือมารับใช้เผ่าตน นานเข้าเริ่มมีอิทธิพลขึ้นขึ้นมา เริ่มมีพี่น้องสังคมชนชั้นขึ้นมาแล้ว

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา สหรัฐอเมริกา

“...ระบอบทุนนิยมครองโลก มีชนชั้นนายทุนเป็นชนชั้นกดขี่ขูดรีดกรรมกรและประชาชนชั้นล่าง เป็นชนชั้นถูกกดขี่...”

กลายเป็นประเทศทุนนิยมที่มั่งคั่งร่ำรวยที่สุด มีความก้าวหน้าสูงสุดทางอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การค้นคว้าทางอวกาศ อเมริกากลายเป็นอภิมหาอำนาจเพียงประเทศเดียวในยุคนี้ รูปแบบวิธีการบูรณาการประเทศอื่นก็แตกต่างกันไปจากนักล่าเมืองขึ้นเก่า โดยใช้วิธีการ

สังคมบรรพกาลผ่านเข้ายุคทาสยุคศักดินา ยุคทุนนิยม

สังคมชนชั้นในยุคแรกก็คือยุคทาสที่มีชนชั้นทาสและชนชั้นเจ้าทาส เจ้าทาสกดขี่ขูดรีดทาส ทาสคือผู้ที่ถูกกดขี่ขูดรีด จากรอยต่อแห่งยุคที่ผสมผสานกันมา ก็เกิดมีชนชั้นศักดินา ชนชั้นทาสดิบสูงๆ ก็ถึงยุคศักดินา มีชนชั้นศักดินาเกิดขึ้น ชนชั้นศักดินาเจ้าที่ดินนายเงินหนาเลือกกดขี่ขูดรีดทาส ชาวนา ชนชั้นชาวนาถูกกดขี่ขูดรีด เมื่อการผลิตในสังคมก้าวหน้ายิ่งขึ้น โดยเฉพาะเมื่อมีเครื่องจักรกลเครื่องมือการผลิตเทคโนโลยีสมัยใหม่ เกิดมีการผลิตทางอุตสาหกรรม เมื่อมีเครื่องจักรไอน้ำในยุคใกล้ การผลิตทางสังคมก็ก้าวหน้า มีพลผลิตเพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น แบบก้าวกระโดด ยุคทุนนิยมก็เกิดขึ้น มีชนชั้นนายทุนที่เกิดขึ้นมาพร้อมกับชนชั้นกรรมกรผู้แพ้ ชนชั้นศักดินาก็เริ่มสั่นคลอนตกถอยอ่อนกำลังและเข้าแทนที่ด้วยชนชั้นนายทุน สังคมที่เข้าสู่ยุคทุนนิยม ระบอบทุนนิยมครองโลก มีชนชั้นนายทุนเป็นชนชั้นกดขี่ขูดรีดกรรมกรและประชาชนชั้นล่างเป็นชนชั้นถูกกดขี่ ชนชั้นศักดินาก็เสื่อมสลายไป ชนชั้นนายทุนกดขี่ขูดรีดกรรมกรและประชาชนในประเทศ เมื่อมีการผลิตสลับกันภายในประเทศ ชนชั้นนายทุนทางแถบยุโรปก็แย่งชิงกันล่าเมืองขึ้นในแถบเอเชียแอฟริกาที่ยังคงเป็นประเทศที่ล่าหลัง บ้างก็ยังป่าเถื่อนเสียด้วยซ้ำ ด้วยวิธีการที่โง่งเงงไม่ปิดบังโหมหน้าเลยแม้แต่หย้อย ด้วยการใช้อาวุธที่ทันสมัยเข้าปราบปราม บังคับชนเผ่าประชาชนในแถบนี้ ล่าพวกฆาตกรเป็นทาส ประเทศต่าง ๆ รอบบ้านเราก็ล้วนเคยต้องตกเป็นเมืองขึ้นของประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศสมาก่อน หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ประเทศเหล่านี้ได้ต่อสู้กับอิทธิพลของชาติ กลับคืนมา เช่นประเทศ เวียดนาม ลาว พม่า กับพม่า

ยกทหารอาวุธยุทโธปกรณ์เข้าบูรณาการ โดยตรงคงไม่ได้แล้ว หากใช้วิธีการล่าเมืองขึ้นแบบใหม่ โดยวิธีการที่แยบยล ใช้สิ่งทีเรียกว่า “การช่วยเหลือ” ทางด้านเศรษฐกิจ “ทางการทหาร” เข้าแทรกแซงครอบงำทางด้านเศรษฐกิจการเมืองการทหารของประเทศอื่น เคยหลงกาคอกูมิโจในเอกราชของชาติไทย แต่ประเทศไทยก็โดนเหมือนเข้าพมือนั่น ทั้งนี้โดยการร่วมมือช่วยเหลือจากชนชั้นปกครองไทย ครบทั้งประเทศไทยต้องส่งทหารไปรับใช้การบูรณาการของอเมริกาในสงครามบูรณาการเกาหลี เวียดนาม ลาว เป็นต้น แม้กระทั่งในอิรักในตอนที่หลังนี้ หลังจากเกิดกรณีเครื่องบินถล่มตึกเวิร์ดเทรดเซ็นเตอร์ของอเมริกา เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2544 สหรัฐก็ใช้อำนาจ “ปราบบดินลาติน” และ “ขบวนการก่อการร้ายข้ามชาติ” ร่วมกับพันธมิตรและคนของอียิปตานิสถานที่เป็นพวกของอเมริกาเข้ากลุ่มอียิปตานิสถาน โดยใช้กำลังทัพบก เรือ อากาศ และอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ทันสมัยที่สุด ยึดครองอียิปตานิสถานในที่สุด หลังจากนั้นก็บุกโจมตีอิรักอีกด้วยกำลังทหารและอาวุธร้ายแรงทันสมัยเช่นเดียวกัน อ้างว่าจะ “กำจัดขั้วตัม อุตซัน” ประณามริบตีอิรัก ซึ่งไม่ใช่กองการอะไรของสหรัฐแม้แต่หย้อย และว่าเพื่อจะ “ทำลายอาวุธร้ายแรง” ของอิรัก ซึ่งในที่สุดก็ยึดครองอิรักอีก อาวุธร้ายแรงที่เป็นข้ออ้างก็หาไม่พบ ซึ่งแท้จริงก็เพื่อที่จะครอบงำบ่อน้ำมันของอิรักต่างหาก กล่าวกันว่ายังมีอีกหลายประเทศที่อเมริกาบุกทำลายต่อไป เช่น เกาหลีเหนือ อิหร่าน เป็นต้น

ชนชั้นในสังคมต้นตอการขูดรีด มีเงินตำรองอยู่ต่อไป เช่นนี้ชั่วฟ้าดินสลายกระนั้นหรือ ?

ตอนแรกการเขียนบันทึกเล่มนี้ก็เพียงหวังว่า เขียนอ่านเอง ว่างเมื่อไรก็เขียนไม่รีบไม่ร้อน แต่สมจิตกลับทวงถามบ่อยๆ ว่าเมื่อไรจะเขียนเสร็จสักที อายากอ่าน ตอนหลังก็บอกว่ามีคนจองหนังสือเล็กแล้วนะ ตัวเองไม่เคยคิดหวังถึงกับพิมพ์เป็นเล่มออกจำหน่ายจ่ายแจก เพราะรู้ว่าไม่ใช่คนคง คงจะไม่ใครสนใจมาซื้อหา เมื่อไม่ทันวันมีเพื่อน

ปัจจุบันระบอบทุนนิยม ได้ก้าวเข้าสู่ระบอบทุนผูกขาดแล้วกลายเป็นประเทศจักรวรรดินิยม

รุ่นน้องที่เร่งมาอีก พูดตรง ๆ ว่า เวลาของพี่คงไม่ยาวนานนักหรอก ไม่มีอะไรแน่นอน อะไรก็เกิดขึ้นได้...

เมื่อเริ่มมีสังคมชนชั้น มีการกดขี่ขูดรีด มันก็ยากที่จะหาความสงบสันติสุขในโลกนี้ได้ มีแต่ผู้กดขี่ขูดรีดเพียงหยิบมือเดียวก็เสวยสุข ผู้คนที่ถูกกดขี่ขูดรีดซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ ก็คงประสบแต่ความทุกข์ยากอดอยากทิวไทยทุกขักรมาน ชาดลสิทธิสรีกาพาเขียนมนุชย์ยังมีทุกยุคทุกสมัย ประชาชนที่ถูกกดขี่ขูดรีด จึงถูกบีบบังคับให้ต้องลุกขึ้นต่อสู้ เพื่อความอยู่รอดของตนเอง จากการต่อสู้เช่นนี้ ก็ะขับเคลื่อนสังคมก้าวรุดหน้าไปเรื่อยๆ แต่ละขั้นตามกฎวิวัฒนาการของสังคมมนุษย์ขั้นที่ก่ดขี่ขูดรีดพวกเขาเขาก็ไม่ยอมคำว่า "ชนชั้น" นักกล่าวว่าไม่มีปัญหาชนชั้นในสังคม ทั้งนี้เพราะพวกเขากองกัการลุกขึ้นสู้ของชนชั้นที่ถูกกดขี่ขูดรีด เมื่อมีการสู้แล้ว มันก็ย่อมมีความรุนแรงยิ่งขึ้น

จากหนังสือเรื่องสปาร์ตาคัสอีกครั้งหนึ่ง หนังสือเรื่องนี้ฉันได้เห็นพวกเขาลุกขึ้นต่อสู้อย่างเด็ดเดี่ยวท้าวททายมาก ไม่กลัวถูกฆ่าถูกฆรรณอย่างเหี้ยมโหดทารุณ และจากหนังสือวีรสตรีมาเรเต้ ที่เพื่อนชวนไปดูที่โรงหนังไอดีนสมัยก่อน มาเรเต้เป็นวีรสตรีของรัสเซียที่เข้าร่วมการปฏิวัติในสมัยโน้น เธอยังอยู่ในวัยเยาวชน วัยเดียวกับพวกเรา สมัยก่อนเธอถูกจับและถูกนำตัวทางมากกลางท้องนาที่ต้นข้าวขึ้นเขียวขจีปลิวไสว

ดูจะลือกคลื่นในมหาสมุทรกว้างสุดลูกหูลูกตา เธออย่างก้าวอย่างองอาจ พมยาวประป่าของเธอลิวไสว เธอขีดหน้าอย่างทรงงไม่สะทกสะท้านแม่แต่บ่อยแมื่อต่อหน้าความตายอีกเรื่องหนึ่งอ่านจากหนังสือเรื่อง ของคาร์ก วีรสตรีของฝรั่งเศสที่ต่อสู้อย่างองอาจท้าวททายเช่นเดียวกับเธอถูกประหารอย่างเหี้ยมโหดด้วยการพากัทั้งเป็น ต่อหน้าการถูกเช่นม่ออย่างเหี้ยมโหดทารุณเขียนนี้ พวกเธอวีรสตรีเหล่านี้ ไม่เคยหวั่นไหวและไม่ยอมสยบต่อศัตรูจนสิ้นลมหายใจ วีรชนไทยก็มีให้เห็นเป็นแบบอย่างไม่น้อย...

เรื่องราวเหล่านี้ประทับใจฉันมาก และค่อยๆ ซึมซับเข้าในมันสมองที่เคียว่างเปล่าไร้ เติงสายของฉัน

บรรดาวีรชนที่ยอมเสียสละชีวิตทั้งชีวิตคนแล้วคนเล่า เพื่อมวลชนเรื้อนแสนเรื้อนล้าน เพื่อมวลมนุษย์ชาติ เพื่อสังคมใหม่ทีสวยงามดงาม พวกเขามีชีวิตที่สูงส่งยิ่งนัก ฉันคารวะพวกเขาจากใจจริง

และสมควรก็จะเป็นแบบอย่าง สังคมคอมมิวนิสต์เป็นสังคมสุดท้ายที่ชนชั้นจะถูกทำลายจนหมดสิ้น

การต่อสู้ย่อมมีทั้งฝ่ายแพ้และชนะในที่สุดฝ่ายธรรมะย่อมชนะธรรมะ นี้คือสัจธรรมที่คำจูงโลกตลอดมา ฝ่ายที่ถูกกดขี่ขูดรีดย่อมชนะผู้ทีกดขี่ขูดรีด ทาสชนะพวกเจ้าทาสแล้ว สังคมทาสดับสูญไปทั้งโลก สังคมศักดินาก็เสื่อมถอยดับสูญไปตามยุคสมัย ขณะนี้โลกเรายังอยู่ในยุคสังคมนิยม ประเทศไทยก็เข้าสู่ระยะผ่านเข้าสู่สังคมนิยมแล้ว และในโลกนี้ มีบางประเทศก็เดินเข้าสู่สังคมนิยมแล้ว ซึ่งเป็นระบบสังคมทีสูงชัน เป็นระยะผ่านสู่สังคมคอมมิวนิสต์ ไทยีเขตและประเทศยุโรปตะวันออกหลายประเทศเดินมาแล้ว แต่ล่มสลายไปเพราะดำเนินนโยบายผิดพลาด ไม่ใช่เพราะดำเนินลัทธิสังคมนิยมอย่างถูกต้อง เดียวนี้คงเหลือประเทศจีน เกาหลีเหนือ เวียดนาม ลาว และคิวบา ที่กำลังสร้างสรรคัลลัทธิสังคมนิยมทีเหมาะสมกับสภาวะของประเทศตนเองอยู่ อาจจะล้มลุกคลุกคลานบ้างตามประสาการทดลองของใหม่ แต่ต่างก็มุ่งไปสู่จุดหมายเดียวกัน คือ สังคมนิยมคอมมิวนิสต์ สังคมคอมมิวนิสต์เป็นสังคมสุดท้ายทีจะทำลายชนชั้นจนหมดสิ้น และจะไม่มีชนชั้นไม่มีการกดขี่ขูดรีดอีก ทุกคนเท่าเทียมกัน เป็นสังคมทีรุ่งเรืองไพโรยที่สุด คงเทือนกับโลกพระศรีอารยต์คนไทยเล่าขานกัน

บรรดาวีรชนที่ยอมเสียสละชีวิตทั้งชีวิตคนแล้วคนเล่า เพื่อมวลชนเรื้อนแสนเรื้อนล้าน เพื่อมวลมนุษย์ชาติ เพื่อสังคมใหม่ที่สวยงามดงาม พวกเขามีชีวิตที่สูงส่งยิ่งนัก ฉันคารวะพวกเขาจากใจจริง และสมควรก็จะเป็นแบบอย่าง

ฉันไม่กลัวที่จะกล่าวถึงสังคมคอมมิวนิสต์หรอก เพราะในมหาวิทยาลัยก็มีในหลักสูตร เคยเรียนมา ฉันคาดฝันไม่ได้หรอกว่า อีกทีร้อยทีพันปีสังคมเช่นนี้จึงจะเกิดขึ้น รู้แต่เพียงว่า ปัจจุบันฉันไม่ชอบสังคมชนชั้นเกลียดการกดขี่ ขูดรีด เกลียดความไม่เป็นธรรมทั้งปวง ไม่อยากเห็นประชาชนเรื้อนแสนเรื้อนล้านทีต้องทนทุกข์ยากอดอยากทิวไทยมองไกลตัวทีก็อคคนทั้งชาติ คือประเทศของเรา ขณะนี้คนบางจำพวกส่วนน้อยคิดเสวยสุขอยู่บน

ความทุกข์ยากของพวกเขา อยู่ในชีวิตเลือดเนื้อกองกระดูกของพวกเขา ฉันอยากเห็นโลกทีโลกล้วนสุขสันต์อำไพล้วนรักใคร่อาทรซึ่งกันและกัน

ขอสนับดากระหว่างฉันเรียนอยู่ธรรมศาสตร์ฉันก็ยังมีแฟนกับเขาบ้าง จากทีเขาติดสอยห้อยตาม เขาอกเอาใจ...แต่ต่อมาฉันจึงเห็นว่ามันไม่ใช่...เขาไม่สนใจเรียน ฉันพูดกับใครทีก็มีเรื่อง...

เมื่อฉันเข้าร่วมการปฏิวัติแล้ว ต้องสัมพันธ์กับผู้คนมากมายหลายตาขึ้น มันขัดแย้งกัน และฉันก็เป็นคนที่รักความเป็นอิสระเป็นตัวของตัวเองเต็มตัว ฉันก็เล็ก ก็จนกัน และมันเป็นช่วงชีวิตที่ไม่น่าพึงพิสนวัยเลยจริงๆ

ฉัน- ปัญญาชนคนหนึ่ง- เดินสู่หนทางปฏิวัติ

ฉันซึ่งเป็นผู้บัญชาคนคนหนึ่งหากคิดจะต่อสู้เพื่อโลกที่สวยงามสดชื่นงดงามปราศจากทุกข์ตรัดเช่นนี้ต่อสู้อย่างเดียวไม่ได้หรอก เรื่องใหญ่ยังเช่นนี้ หากเกิดมาได้หลายชาติซึ่งความจริงไม่มี อีกร้อยชาติพันชาติก็ไม่สำเร็จ ฉันจึงเดินเข้าสู่หนทางปฏิวัติด้วยเหตุนี้ แม้รู้ว่าจะต้องผ่านความเจ็บปวด ความยากลำบากกระทั่งต้องเอาชีวิตเป็นเดิมพัน รวมทั้งครอบครัว คนรัก เกียรติยศชื่อเสียงฐานะ ตำแหน่งงานที่กำลังรุ่งโรจน์หน้าเพื่อนฝูงเสีย ด้วยซ้ำ...หนทางสายนี้ยังคงคดเคี้ยวไกล กระทั่งมองยังไม่เห็นปลายทาง อาจเดินทางผิดบ้างถูกบ้าง ชนบ้างแพ่บ้าง แต่ฉันก็เพียงแต่หวังว่า ฉันขอเป็นเพียงเม็ดทรายเม็ดหนึ่งของประชาชนเรือกมเรือแล่นเรือล้านที่ ลุกขึ้นต่อสู้ เพื่อโลก “พระศรีอารย” นี้

เมื่อฉันเข้าร่วมการปฏิวัติแล้วฉันก็ได้ศึกษามากขึ้นฉัน เคยเข้าร่วมหน่วยศึกษาหลายครั้ง และจะถือเป็นความลับสุดยอด ครั้งหนึ่งฉันเคยไปยื่นรื้อผู้ที่จะมารับไปเข้าร่วมหน่วยศึกษาที่พาหุรัด ไม่รู้ว่าผมมารับเป็นใคร ก็เวลานัดจะมีคนขับมอเตอร์ไซด์มาจอดตรงหน้า เรียกให้ขึ้นรถไปร่วมหน่วยศึกษา จนบัดนี้ฉันยังไม่รู้ว่าเขาค้นเป็นใคร ฉันเคยเป็นคนจัดหน่วยศึกษาเพื่อศึกษาให้คนอื่นด้วย ครั้งหนึ่งผู้เข้าร่วมหน่วยศึกษาเป็นนักศึกษาหญิงที่ธรรมศาสตร์นั่นเอง ถึงเดี๋ยวนี้ฉันจำชื่อ จำหน้าจำตาพวกเขาไม่ได้หรอก

หลังจากมีการปลดปล่อยผู้ต้องขังคดี “กบฏสันติภาพ” ความร้อนแรงทางการเมืองผ่อนคลายลงและมีกลิ่นอายเสรีภาพ ขึ้นมาบ้าง เพื่อนฝูงและผู้ที่ถูกจับก็ถูกปล่อยออกมาแล้ว และพวกเขายังคงต่อสู้ต่อไป ประชาชนทุกหมู่เหล่าเริ่มเคลื่อนไหวเรียกร้อง ให้รัฐบาลแก้ไขสภาพชีวิตความเป็นอยู่ การทำงาน และการเล่าเรียน เป็นต้น

นักเรียนแม่โจ้ที่เชียงใหม่(ตอนหลังเป็นมหาวิทยาลัยแล้ว) มาเรียกร้องให้มีการแก้ไขปรับปรุงสภาพการเล่าเรียนถึงกรุงเทพฯ ไปชุมนุมกันที่หน้ากระทรวงศึกษาธิการ ฉันไปด้วย นำหน้าเขาเรียกให้ รัฐมนตรีมาพบนักเรียน จนเป็นข่าวลงหนังสือพิมพ์หน้า 1 ด้วย เขาเอา ไปติดไว้ที่กำแพงที่มหาวิทยาลัยตรา

ต่อมานักศึกษาคณะโทนจำไม่ได้แล้ว ไม่พอใจสภาพการ เรียนการสอนออกมาเคลื่อนไหวเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ฉันก็ไปกับเขาด้วยนำหน้าเขาอีก อยู่หน้าสุด หันมาดูข้างหลัง อ้าว! มีแต่นักศึกษาชายทั้งนั้น

ทางด้านกรรมการผู้ใช้แรงงานซึ่งภาวะเศรษฐกิจย่ำแย่ลงอย่างหนัก พวกเขาได้เคลื่อนไหวเรียกร้องสวัสดิการค่าครองชีพที่ดีขึ้น และเรียกร้องให้แก้ไขสภาพการจ้างงานของนายจ้าง กรรมการได้มีการ จัดตั้งสหภาพแรงงานในสาขาต่าง ๆ มีการนัดประท้วง เช่น การนัดหยุด งานของกรรมกรบริษัทบอมเบย์เบอร์มา เป็นเวลา 8 วัน ที่เกิดขึ้นช่วงปลายปี 2494 ถึงต้นปี 2495 การนัดหยุดงานของกรรมกรองค์การไฟฟ้า-ธรรมา การนัดหยุดงานของกรรมกรรถไฟมัก-สัน ในเดือนมีนาคม 2495 ต้องถูกปราบปรามจับกุมครั้งใหญ่ นอกจากนี้ยังมีมีการนัดหยุดงาน ของกรรมกรบริษัทอีสต์เอเชียติกในเดือนเมษายน 2495 การนัดหยุดงาน ของกรรมกรโรงงานอภิวาหลายแห่ง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกรรมกรหญิง ฉันกับบ้าน(ณัญจน) ก็ไปทำบัญชีให้กับสหภาพแรงงานโรงงานอภิวา บางชอนและวัดสร้อยทอง ได้ลงไปสัมผัสกับกรรมกรบ้าง และได้รู้จักเพื่อนกรรมกรหลายคน ได้พบปะกับครูครอง จันดาวงศ์ ตัวแทนชาวนา ที่สฤกษ์ดีได้ใช้นางเพ็ญดีการสังปะหารชีวิตเมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2504 ด้วยข้อหาคอมมิวนิสต์เดินขบวนครั้งใหญ่ คัดค้านการเลือกตั้งสกปรก

ในช่วงปี 2500 คงอยู่ในยุครัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม นิสิตนักศึกษาประชาชนเรือกมเรือออกมาเคลื่อนไหว คัดค้านการเลือกตั้งสกปรก นับว่าเป็นการเคลื่อนไหวใหญ่มากในครั้งนั้น เหมือนคลื่นมนุษย์ ฉันและเพื่อน ๆ ก็ไปร่วมด้วย เดินไปตามถนนราชดำเนิน พอถึงสะพานผ่านฟ้าลีลาศก็มีทหารมาตั้งแถวสกัดกั้นประชาชน หันปลายกระบอกปืนมาจ้องพวกเรา จึงเกิดชุมนุมวุ่นวายกันขึ้นพักหนึ่ง จอมพลสฤกษ์ดี รม.รช. ก็เป็น “อิ้ววินยี่ม้าขาว” ออกมาหย่ากัพ เรื่องจึงยุติลง จากกรณีนี้ทำให้ประชาชนเกิดเพื่อนต่อสู้สฤกษ์ดีมาก เปิดทางให้สฤกษ์ดีได้ขึ้นครองอำนาจต่อมา และออกคำสั่งคณะปฏิวัติ กดหัวประชาชน ร่วมกับพรรคพวกเร่งมือปล้นสะดมบ้านเมืองอย่าง ตะกละตะกรามเป็นประวัติศาสตร์ยิ่งกว่าครั้งใด ๆ ใช้มาตรา 17 สั่งฆ่า ประชาชนตามใจชอบโดยไม่มีการไต่สวน

ชุมชน

ศิษย์เก่าสัมพันธ์ขอแสดงความยินดีขอเอนทูล
กับผู้บริหารคนใหม่ของคณะนิติศาสตร์.พาณิชย์ศาสตร์ ฯ
และศิลปศาสตร์ ซึ่งเป็นคนรุ่นใหม่ ที่มาด้วยกันเหมือนนัดหมาย
ด้วยความเป็นลูกแม่เฒ่าทั้งหมด นอกจากนี้เป็นกำลังสำคัญในการ
ขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย ที่ต้องรับการระดมกำลังแล้ว ยังมีภาระ
หน้าที่อื่นในสังคมมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านคณบดีนิติศาสตร์
ที่เป็นหนึ่งในคณะกรรมการ ค.อ.ป.ด้วย

เป็นที่น่าชื่นชมสำหรับเสียด เหลือง - แดง
แก่ อย่งศ. ดร. คณิต ณ นคร ที่รับเป็นประธาน
คณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริง
เพื่อการปรองดองแห่งชาติ (ค.อ.ป.) ซึ่งเป็นภาระที่หนักอึ้ง
สมกับที่เป็นลูกแม่เฒ่าที่ตระหนักถึงหน้าที่และความ
รับผิดชอบต่อสังคม "สำนึกโทนหมายชูประเทศชาติ
สำนึกนั้ธรรมศาสตร์และการเมือง"

ศิษย์เก่าสัมพันธ์ขอแสดงความยินดี เป็นอย่างยัง
กับนักวิชาการกิตติมศักดิ์ นายสุภรณ์ แก้วเจริญ
และศิษย์เก่าดีเด่นประจำปี 2553 ในโอกาสวันสถาปนาวิทยาลัย
ทั้ง 12 ท่าน คือ นางกาญจนา ที่มัน นายขวัญชัย
วงศ์บุตร นายชัยสิทธิ์ ตรีธรรม พลเอก ปิยะพล วัฒนกุล
นายไพรัตน์ สกุลพันธ์ นายยุทธนา กังเจริญ นางสาวอัยรัตน์
ศรีอรุณ นายวิจิตร วิเศษน้อย นายวิฑูรย์ สิมะโชติ นายวินัย
วิทวัสการเวช นายสมโชค สุขารมณ์ และนางสาวสุภา
ปิยะจิตติ และศิษย์เก่าที่ได้รับโล่เกียรตินิยมประเภท ผู้ทำคุณ
ประโยชน์ให้กับมหาวิทยาลัย พันเอก (พิเศษ) วิเชียร ทาลำเจียก
นายอนุภาพ ธีรนิกรานนท์ นายณรงค์ ปัทมะเสวี และ
ดร.สุรชาติ ทัมมณี

เป็นตัวอย่างที่ดีและน่าชื่นชมยิ่งสำหรับลูกแม่เฒ่า
รุ่นหลัง ทั้ง รศ. ยุภา กาญจนกุล และรศ. ประนอม โบริณวิวัฒน์
แม้ง่า่านวัยเกษียณมาหลายปีก็ยังอุทิศตนให้ธรรมศาสตร์
ทำงานให้ทอองทุนทำนุถุวันเกิดกับธรรมศาสตร์ และยัง
เพิ่มกิจกรรมเพื่อสังคมอย่างไม่รู้สีกเหนื่อย ลงพื้นที่ด้วยตนเอง
ทำให้อองทุนฯ ไถ่้วนโตขึ้น สามารถจัดสรรดอกผลไปเป็นทุนการ
ศึกษาให้นักศึกษาได้ทุก ๆ ปี รุ่นน้อง ๆ เห็นแล้วยังต้องอวย
และเชื่อว่าอายุเป็นเพียงตัวเลขจริง ๆ

เสียด เหลือง แดง เข้มขันไม่ซัดจาง
เมื่อเกษียณจากงานพีไฟโรนั อื้อนุญกุล ก็ยังแวะมา
มหาวิทยาลัยเช่นเคย และยังมีแว่นแวมาให้กำลังใจน้อง ๆ
ที่สำนึกงานด้วย

พ้นจากตำแหน่งคณบดีไปนั่งรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร
(ศูนย์รังสิต) รศ. เกศินี วิฑูรชาติยังคงขยันขันแข็งทำงานแบบ
ไม่มีจำกัดเวลาเหมือนเดิม ทำให้ภูมิทัศน์ของรังสิตสะอาด ดูงามตา
เป็นระเบียบยิ่งขึ้น

ภายในวันที่ 24 มิ.ย. 53 ทำให้รุ่นน้อง รุ่นลูก
หลานหลาย ๆ คน ต้องรู้สึกซาบซึ้ง อุ่นอกและประทับใจยิ่ง
เมื่อพี่พลันจิตต์ พงศ์อารีย์ ลูกแม่เฒ่ารุ่นอาวุโส ดายเดี่ยว
มามอบเงินให้มหาวิทยาลัย และยังไปร่วมงานต่อที่สถาบันปริดี
ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย จงดลบันดาลให้พี่มีสุขภาพ
พลานามัยแข็งแรงและสมบูรณ์ตลอดไป

แม้จะใกล้หมดวาระการบริหารงานของมหาวิทยาลัย
แล้ว ท่านอธิการบดีก็ยังคงขยันและก่าตัวเหมือนเดิม คือ
ขับรถกอล์ฟดูงาน เดินเดี่ยวไปรับประทานอาหารกลางวันที่
โรงอาหารใหญ่ ที่รังสิต เดินสำรวจมหาวิทยาลัย และเดินไป
รับประทานอาหารกลางวันทำพระจันทร์ (ประชาคมธรรมศาสตร์
ยังอยากให้กลับมาอีกหลังวันบรรดตามระเบียบ ฯ และยังมิ
นศ.ที่ไม่รู้จักท่านอีกมาก)

กิจกรรมสัมพันธ์

ฉบับนี้สำนักงานขอแนะนำเสนากิจกรรมดี ๆ ที่เป็นประโยชน์และน่าสนใจสำหรับศิษย์เก่า ดังนี้

โครงการ “เที่ยวไทย...ได้ธรรม”
และโครงการ “ธรรมศาสตร์พบประชาชน” ครั้งที่ 2

กองทุนทำบุญวันเกิดกับธรรมศาสตร์ สำนักงานศิษย์เก่าสัมพันธ์ ขอเรียนเชิญท่านร่วมท่องเที่ยวไทย แนวใหม่เที่ยวสุขใจใกล้ศีลธรรม: พสมพสนความรื่นรมย์จากความงดงามของสถานที่ท่องเที่ยวเข้ากับการปฏิบัติธรรมตามแนวทางอริยสงฆ์ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ สร้างประสบการณ์ใหม่ของการท่องเที่ยวที่ทั้งสนุก ได้ความรู้ และความอิ่มเอมใจ

เที่ยวไทย...ได้ธรรม

เยือนแดนที่ราบสูงยามปลายฝนต้นหนาว อิ่มใจ...ได้บุญ
กรุงเทพฯ - โคราช - ขอนแก่น - สกลนคร
สุขจากการท่องเที่ยว สนองอิ่มเอมใจจากธรรมะ:
โดย กองทุนทำบุญวันเกิดกับธรรมศาสตร์ สำนักงานศิษย์เก่าสัมพันธ์
บริษัท เอ็ม ซี เอ โปรเฟสชั่นแนล จำกัด
ในเครือบริษัท นครชัยแอร์ จำกัด
3 วัน 2 คืน (23 - 25 ตุลาคม 2553)

เส้นทางความงามสู่แดนอีสาน แหล่งธรรมะแห่งสยามประเทศ

จากกรุงเทพมหานครนำท่านสู่แดนที่ราบสูงผ่านเส้นทางโคราช-ขอนแก่น-สกลนคร ที่ท่านจะได้เพลิดเพลินกับทัศนียภาพของสำคัญจังหวัดนครราชสีมาเป็นแห่งแรกและอัมมอรรย์และอัมมธรรมชาติที่สวนเมืองพร (เกษตรเชิงอนุรักษ์) ร้านอาหารเหนืออ่างเก็บน้ำของเขื่อนสำคัญ ฟ่อนคลายจากสายลมพัดเย็นสบาย พร้อมชมซูปเปอร์มาเก็ตต้นไม้หลากหลายพันธุ์

ก่อนเดินทางเข้าสู่จังหวัดขอนแก่น แวะชมและเลือกซื้อผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ไหมของภาคอีสาน และเดินทางต่อไปชมเจดีย์ 9 ชั้นที่วัดหนองแวงในตัวเมืองขอนแก่น

เจดีย์ 9 ชั้นวัดหนองแวง หรือพระมหาธาตุแก่นนคร ตั้งอยู่ริมฝั่งแก่นนคร จัดสร้างขึ้น เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี และในโอกาส 200 ปี เมืองขอนแก่น ความสูงขององค์พระธาตุฯ 80 เมตร เป็นศิลปะสมัยทวารวดี พสมพสนศิลปะ-อินโดจีนทั้งดงามในความอุตสาหกรรมและฝีมือช่างที่ใครมาขอนแก่นก็ต้องแวะสักการะ

สู่ความสงบงาม...ที่วัดอาจาโรรังสี

วันที่สองของการเดินทางนำท่านเดินทางจากขอนแก่นสู่จังหวัดสกลนคร ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นอุ้งธรรมาแห่งภาคอีสาน แวะชมพระตำหนักภูพานราชนิเวศน์บนเทือกเขาภูพานท่ามกลางป่าไม้ร่มรื่น มีไม้ดอกไม้ประดับตกแต่งไว้อย่างสวยงาม หลังอาหารเที่ยงเมื่ออรรย์นำชมวัดป่าสุทธาวาส สถานที่ละสังขารของหลวงปู่มั่น กูริกิตตะเถระ ชมพิพิธภัณฑ์หลวงปู่มั่น และเจดีย์พิพิธภัณฑ์หลวงปู่หลุย จันทสาโร และนิมิตการพระราชทาน ริมหนองหาร ที่มีความเก่าแก่ย้อนหลังไปได้ถึงพุทธศตวรรษที่ 15-16 ตามตำนานเล่าว่าเป็นที่ที่พระพุทธเจ้าเสด็จมาโปรดชาวหนองหาร ชมสถาปัตยกรรมล้านช้างที่เรียบง่าย งดงามจากฝีมือช่างชั้นครู จากนั้นเดินทางสู่วัดอาจาโรรังสี วัดป่าสายหลวงปู่เทสก์ เทสรังสี เพื่อทำวัตรเย็น ฟังธรรม ฟีกสมาธิและเดินจงกรม สอนโดยพระอาจารย์กรมจวุฒิ ฐมฺมวโร เจ้าอาวาส ศิษย์เก่า คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อดีตเลขานุการของหลวงปู่เทสก์ เทสรังสี และพักค้างคืนที่วัด ที่สะดวก ทั่วๆไปเรียบง่ายแบบชาวพุทธ

วันสุดท้ายของการเดินทาง รับประทานอาหารเช้า นั่งสมาธิเดินจงกรม รับประทานอาหารเช้า ถวายสังฆทาน กราบลาท่านเจ้าอาวาส ออกเดินทางจากวัดแวะรับประทานอาหารเช้าพร้อมจ่ายข้อสินค้าพื้นเมืองฝากทางบ้าน ก่อนมุ่งหน้ากลับกรุงเทพมหานครด้วยความสุขใจและอิ่มเอมในทาน ศีล และกาวนาโดยกวนหน้ากับ

เดินทางด้วยรถโค้ชปรับอากาศ vip 32 ที่นั่ง พร้อมเบาะนวด จอทีวีส่วนตัว เบาะปรับเอนได้ 170 องศา

รับจำนวนจำกัด 30 ท่าน

สนใจดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.alumni.tu.ac.th> หรือที่สำนักงานศิษย์เก่าสัมพันธ์ 02 613 3777

โครงการ “ธรรมศาสตร์พบประชาชน” ครั้งที่ 2

เป็นกิจกรรมที่สะท้อนถึงจิตวิญญาณความเป็นธรรมศาสตร์ของลูกแม่โตมส่วนใหญ่ และยังเป็นการสืบทอดเจตนารมณ์ของท่านผู้ประศาสน์การและอุดมการณ์ของมหาวิทยาลัย โดยในครั้งนี้ได้มีการทำกิจกรรมใน 2 ลักษณะ คือ

1. กิจกรรมเพื่อสังคม จะเป็นการนำบริการทางการแพทย์ (การตรวจรักษาทั่วไป ตรวจตา ต้อหิน ต้อกระจก และการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคต่าง ๆ) บริการทันตกรรม (อุดฟัน ขูดหินปูน กอนฟัน เคลือบหลุมร่องฟัน เคลือบฟลูออไรด์ และให้คำแนะนำการป้องกันและรักษาโรคฟัน) การตรวจวัดและบริการแว่นสายตา และการให้บริการซ่อมแซมอุปกรณ์เทียม ไปบริการประชาชนในพื้นที่อำเภอสวนผึ้ง และอำเภอบ้านคา

ณ โรงเรียนอนุบาลสวนผึ้ง เทศบาลตำบลบ้านเข็ญป่าหวาย อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ในวันที่เสาร์ที่ 13 พย. 2553

2. กิจกรรมสัมพันธ์ “ธรรมศาสตร์สานสัมพันธ์ลูกแม่โตมราชบุรี” เป็นกิจกรรมที่ได้จัดขึ้นเป็นกรณีพิเศษสำหรับศิษย์เก่าที่ไปร่วมกิจกรรม “ธรรมศาสตร์พบประชาชน” ครั้งที่ 2 เพราะนอกจากได้ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมแล้ว ยังได้มีโอกาสสานสัมพันธ์ ด้วยการพบปะและทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ ร่วมรุ่น หรือพี่ ๆ น้อง ๆ ลูกแม่โตม และมีโอกาสเปิดวิสัยทัศน์ในธุรกิจที่กิจกรรมที่สำคัญของจังหวัดราชบุรี ตลอดจนการท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจไปกับธรรมชาติด้วย

ธรรมศาสตร์สานสัมพันธ์ลูกแม่โตม “ราชบุรี”
 เกี่ยวสนุก ได้ประโยชน์ แบบฉบับธรรมศาสตร์
 กรุงเทพฯ – ราชบุรี 2 วัน 1 คืน
 โดย สำนักงานศิษย์เก่าสัมพันธ์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สำนักงานศิษย์เก่าสัมพันธ์ฯ ขอเรียนเชิญท่านร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมและท่องเที่ยว สุขใจจากการทำประโยชน์ให้สังคมตามแบบฉบับธรรมศาสตร์ ธีรมัชชาภรณ์ความงดงามของสถานที่ท่องเที่ยว สร้างประสบการณ์จากวิสัยทัศน์ในธุรกิจที่เยี่ยมชม และ สนุกสนานในการกระชับสัมพันธ์เพื่อนเลือกเหลือง-แดง

จากธรรมศาสตร์(ท่าพระจันทร์)สู่โรงเรียนอนุบาลสวนผึ้ง อ.สวนผึ้ง อิ่มอาหารเช้าและเพลิดเพลินไปกับกิจกรรมของน้องๆ นักศึกษานบถ ผู้สนามบริการหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ ร่วมเปิดงานและทำกิจกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ

จากนั้นมุ่งสู่มุ่งตัวเมืองราชบุรีเพื่อรับประทาน

อาหารกลางวัน “เที่ยวเที่ยวไป” อันสื่อชื่อของจังหวัด เดินทางต่อไปยัง อ.โพธาราม เพื่อชมจิตรกรรมฝาผนังวัดคงคาราม (วัดมอญ อายุกว่า 200 ปี) อันแสนวิจิตรละเอียดอ่อนเสมือนถ่ายทอดตามต้นแบบที่มีชีวิตจริง กลับสู่อ.บางแพ ชมพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง (Siam Cultural Park) ซึ่งจัดแสดงหุ่นขี้ผึ้งและต่างประเทศ และสิ่งก่อสร้างที่น่าสนใจลานพระ 3 สมัย บ้านไทย 4 ภาค กำชาดก เป็นต้น

เข้าเมืองราชบุรีขึ้นเขาแก่นจันทร์ นมัสการพระพุทธรูปโรคนครายชัยวันนังตุรกีศ หรือพระสุนุ่มเมือง (1 ใน 4 องค์ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นแล้วพระราชทานไปประดิษฐานไว้ ณ จ. ลำปาง สระบุรี พัทลุง และราชบุรี) และเพลิดเพลินกับทิวทัศน์เมืองราชบุรี ลงเขาย่างวัดลาดน้ำ “โคยที” ชมวิถีชาวบ้านและอุดหนุนสินค้า “โอท็อป” แล้วเดินทางกลับรับประทานอาหารเย็นกับอาสาสมัครหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ และเพื่อน ๆ ลูกแม่โตมราชบุรี พร้อมสนุกสนานกับกิจกรรมสัมพันธ์สร้างพลังเสริมสู่นิทราน ณ เรือนสำราญ ธีสรอรั

วันที่สอง รับประทานอาหารเช้าก่อนเดินทางออกจากที่พักสู่ความมหัศจรรย์ที่ธรรมชาติสร้างขึ้น “ธารน้ำร้อนบ่อคลึง” ธารน้ำแร่ที่สะอาดแล้วไปชื่นชมธรรมชาติต่อน้ำตกเก้าชั้น หรือน้ำตกเก้าโจน เทปิตเหนือจากการท่องเที่ยวช่วงเช้า แวะรับประทานอาหารเช้า “ครัวกะเหรี่ยง” ด้วยบรรยากาศธรรมชาติโดยรอบ แล้วเข้าเมืองเปิดวิสัยทัศน์กับหัตถกรรมจักสานและซื้อของที่ระลึกที่โรงงานผลิตโอ่ง “เก้า ถัง ไถ่” (ศิษย์เก่าธรรมศาสตร์) มุ่งหน้ากลับผ่าน อ.บางแพ แวะชมโรงงานพาชาชายา หากของติดไม้ติดมือกลับตามอรัสาศัยถึงกรุงเทพฯโดยสวัสดิภาพ ด้วยความประทับใจในสายสัมพันธ์เลือกเหลือง-แดง

สุขใจจากการทำประโยชน์ให้สังคม เพลิดเพลินไปกับการท่องเที่ยว และกิจกรรมสัมพันธ์ รับจำนวนจำกัดเพียง 45 ท่าน
 สนใจดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานศิษย์เก่าสัมพันธ์ โทร. 0-2613-3777
 หรือที่ <http://www.alumni.tu.ac.th> email: TUAlumniOff@gmail.com

สนุกสนานท้ายเล่ม

อนาคตของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จะอยู่ที่ใครหนอ ?

รศ.ดร.กำชัย จงจักรพันธ์

รศ.ม.ร.ว.พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิวัตน์

ศ.ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์

เชิญส่งคำตอบมาตามที่อยู่ด้านล่าง

ประกาศรายชื่อผู้ที่ได้รับรางวัลจากฉบับที่แล้ว
คุณนิภาพรรณ แสงอินทร์
ของรางวัลจะจัดส่งไปตามที่อยู่

สำนักงานศิษย์เก่าสัมพันธ์ มธ.

เลขที่ 2 ถนนจันทน์ แขวง พระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

Tel: 0-2613-2044, 0-2623-5540 Fax: 0-2613-2043

Website: www.alumni.tu.ac.th Email: tualumnioff@gmail.com

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน

ใบอนุญาตเลขที่ ๕/๒๕๕๐

ไปรษณีย์หน้าพระลาน

